

Zondag 17 december 2023

Lezing: Jesaja 35: 1 - 7

Verkondiging

Dromen zijn bedrog. Meestal is dat waar maar niet altijd. Er zijn dromen waarmee je niet bedrogen uitkomt. Dromen die je blik verscherpen, je bezielen, je hoop geven en op de been houden.

Zoals de dromen van Jesaja. In een hopeloze tijd, droomt hij van een wereld waarin alles anders is: een kind speelt er met een adder, een wolf is zo mak als een lammetje, de koe ziet geen beren en leeuwen op de weg. Niemand doet kwaad, niemand sticht onheil. Het is de droom van een volmaakt gelukkige samenleving, waarin alles en iedereen tot zijn of haar recht komt.

Jesaja is niet de eerste en ook niet de laatste die zo schitterend droomt.

Nee.... God is er mee begonnen. Hij droomde een wereld als paradijs.

Ach, we kennen het verhaal. God werd wreed uit de droom geholpen door dat addertje onder het paradijselijke gras. Maar toch, God gaf Zijn droom niet op. "Nee, Mijn Koninkrijk zal komen, niet alleen in de hemel maar ook op aarde". beloofde God.

In navolging van die God zijn er zieners, profeten, idealisten die hardnekkig vasthouden aan deze droom, zeker op momenten dat de aarde een woestijn dreigt te worden en mensen in het vervuilde zand happen. Ze dromen de woestijn in bloei, geven hoop en uitzicht.

Want onze droom, zo geloven ze, kan gewoonweg geen bedrog zijn want hij is geworteld in Gods beloften.

Maar ze weten ook dat dromen pas écht geen bedrog zijn, als wij dromen durven doen

En dus slepen ze met hun meeslepende dromen mensen weg uit Egypte, weg uit Babel, weg uit de wanhoop.

Hun dromen echter zijn een nachtmerrie voor de machten van het duister die dan ook met man en macht proberen het licht in de ogen van de dromers te doven.

Kijk maar naar Jezus. Hij droomde groots, was voor de duivel niet bang, liet zich wel aan het kruis maar niet uit het veld slaan.

En of Hij gelijk had ! Want God bracht Hem en Zijn droom opnieuw tot leven.

En telkens weer gebeurt dat.

In de meest donkere dagen van het jaar, laat God ons opnieuw dromen van vrede op aarde, heil en zegen voor iedereen.

Zo worden wij opnieuw wakker geschud en dat is nodig want het grootste gevaar is niet de machthebbers die dromen bestrijden maar de mensheid die zich in slaap laat sussen en er niet meer in gelooft.

Met een variatie op Prediker: Waar de droom verdwijnt, verwilders het volk.

Zeker in onze tijd van grote oorlogen, klimaatproblemen, miljoenen ontheemde mensen, is de vraag:

Hebben wij nog dromen die verder reiken dan de grenzen van ons eigen land, eigen volk, persoonlijk geluk?

Dromen wij nog van wereldvrede, gerechtigheid in alle staten, heil voor alle volken?

Van een aarde waar het goed leven is voor mensen, dieren en planten?

Ook in onze dagen vieren wij dat Gods droom opnieuw geboren wordt in het Kind dat niet alleen tot heil is van zijn familie, zijn vrienden, zijn eigen volk maar heil brengt aan heel de wereld.

Dat Kind en Zijn droom worden opnieuw in onze wereld neergelegd in de hoop dat mensen Zijn droom, Gods droom, durven doen.

Mensen die de aarde niet doen verschroeien maar de woestijn doen bloeien,
die niet meehuilen met de wolven in het bos maar stem geven aan de hoop.

Mensen die niet de onvrede verspreiden maar vrede brengen.

Mensen die groter dromen dan hun eigen belang,

die niet verlamd zijn door angst maar die in vertrouwen op het Lam én op Zijn God blijven geloven in de toekomst.

Je moet het maar kunnen zien in onze donkere dagen;

je moet het maar durven geloven als je dromen in duigen liggen

je moet het maar kunnen zeggen als je stomgeslagen bent en geen woorden meer hebt.

Maar Jesaja verliest de moed niet want God voedt hem met Zijn Geest

In die Geest vieren wij vanmorgen de maaltijd van de Heer en de Geest van Christus kome in en over ons allen in de hoop dat deze Geest ons in de droom helpt én wij dromen durven doen.

Want daar begint Gods gedroomde werkelijkheid.

amen